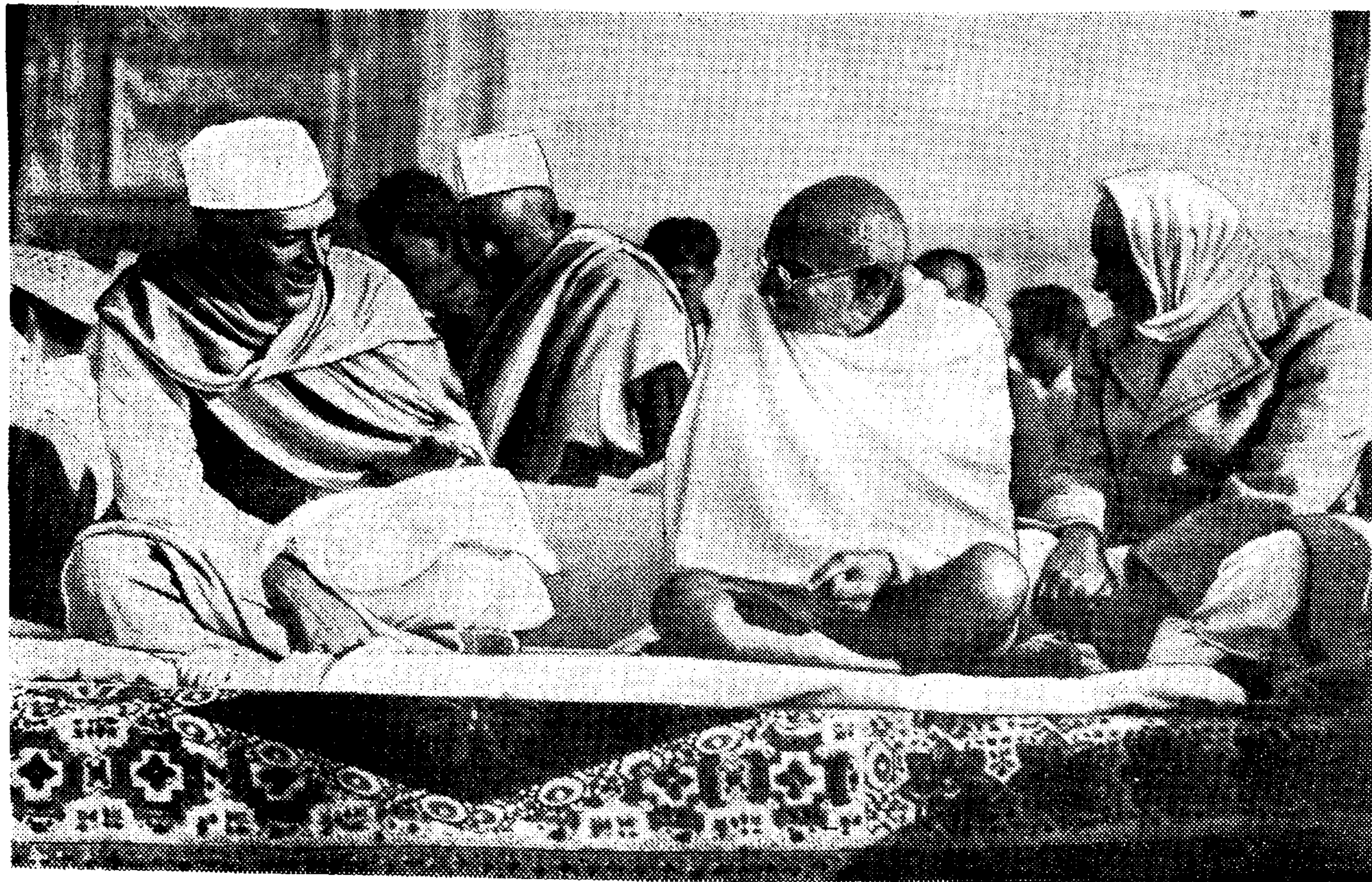
No. 2823 Zaterdag 20 Februari 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

GANDHI OPENT HET INDISCH CONGRES. Mahatma Ganhdi, die weer in het publieke leven is verschenen, opende onlangs het Indisch Nationaal Congres te Faizpur, en de photo toont Ganhdi onderhandelend met de leider van de Indische Nationalisten, Nehru.

Soliditariteit onder katholieken

We vernamen deze week van onenigheid in een onzer katholieke organisaties, een rivaliteit waarvan we al jaren gehoord hebben, maar die in de laatste tijd weer eens de kop schijnt opgestoken te hebben.

En terwijl we dat hoorden lazen we juist van een geestelijk adviseur die op een vergadering van een belangrijke katholieke Nederlandse federatie, zijn hart eens had uitgestort, over wat hij noemde een tekort aan katholiek voelen, katholiek denken en katholiek handelen. Wij openen wel, zo zeide hij, onze vergaderingen met de christelijke groet, we borduren de figuren van heiligen op onze vaandels, we dragen Christus' Kruis langs de wegen, maar daar is veel uiterlijks bij. En innerlijk onbreekt het in deze dagen bij velen onzer leden aan de echte sensus catholicus. De onderlinge liefde ontbreekt bij ons te veel. Wanneer men de toon beluistert op vergaderingen, in onderlinge gesprekken, wanneer men kennis neemt van de afbrekende critiek op onze voormannen, zowel geestelijken als leken, wanneer men ziet hoe katholieke instellingen door een nare vit en bedilzucht worden afgebroken, dan blijft er maar één conclusie over n.l. dat de liefde, het grootste gebod door Christus aan ons gegeven, is teloor gegaan. We zoeken onze kracht in mopperen, in kankeren, in het zaaien van een geest van wantrouwen, tegen allen en alles. Omdat we de echte katholieke liefde niet meer bezitten. De liefde is niet zelfzuchtig, ze toornt niet, ze denkt geen kwaad, maar ze kweekt een geest van saamhorigheid, ze schept de echt Roomse solidariteit, zonder welke we niets kunnen opbouwen.

En wat bereiken we, zo vroeg hij met dat misselijke kankeren, dat altijd critiseren, dat immer beter weten, dan de mensen die de verantwoordelijkheid dragen? Dat we de besten onder ons uit ons midden drijven, dat we elk idealisme doden en dat mensen, die we in onze katholieke gemeenschap niet kunnen missen, er het bijltje bij neergooien en er feestelijk voor bedanken nog langer voor de katholieke gemeenschap te arbeiden, waarvoor ze niet anders oogsten dan miskenning en laster.

Deze geestelijke adviseur, die hier op zo rake wijze de vinger op een wondeplek in onze katholieke samenleving legde, richtte deze waarschuwing tot personen bij wie men in de eerste plaats, krachtens het doel, wat zij in hun vereniging beoogden, een meer edeler sportiviteit zou hebben verwacht.

Toch zou men dwalen wanneer men meende, dat deze ernstige waarschuwing, alleen voor deze Nederlandse federatie gold. Neen het euvel, dat hier gesignaleerd wordt, vreet ook elders, ook hier in Curaçao, aan katholieke organisaties en daarbij aan de katholieke samenleving.

En wanneer wij daarop eens de aandacht hier vestigen, dan is dit alleen omdat het hier gesignaleerde euvel zo ernstig is en wanneer er geen paal en perk aan wordt gesteld, hier aan ons katholiek maatschappelijk leven groot kwaad wordt gedaan.

Nu wordt ook op dit gebied dikwijls onwetend gezondigd, want dit critiseren ligt enigermate in het bloed.

Het is een bewijs dat we vóór alles hechten aan eerlijkheid en toont in ons dikwijls zo'n sterk wantrouwen tegen vertoon, dat we ons desnoods ongunstiger voordoen, dan we in werkelijkheid zijn.

Maar we moeten zorgen dat dit wantrouwen zich niet gaat verdelen, waar eenheid zo broodnodig is.

Wij katholieken, zo zegt de Nederlandse apologeet Brom, herinneren de Protestanten graag aan Christus' woord dat eenheid het kenteken van de waarheid is. Maar wij vergeten zelf al te dikwijls, zo zegt hij, dat deze leer ook waarde heeft voor het volle leven. Trouwens Christus zelf zegt: „Als iemand zegt God lief te hebben en zijn broeder haat hij is een leugenaar." Wie dus roemt in de eenheid van de Kerk, terwijl hij persoonlijk tweedracht brengt, die liegt.

Wij spreken in onze tijd veel van katholieke solidariteit, dat in de grond betekent, het eeuwig begrip van de broederschap. En broederschap berust op de offervaardige liefde. En zijn wij katholieken, vooral hier in deze gewesten, waar wij gezamenlijk nog zo nodig hebben, niet allen broeders die in bijzondere mate op elkander zijn aangewezen?

Meningsverschil zal er altijd moeten zijn, zolang wij mensen zijn, die ieder maar een deel weten en dus elkander aan moeten vullen. Zelfs de grote Kerkvaders hebben kwesties gehad, maar alleen om het later beter eens te worden. Zo moet het ook bij ons zijn. Geen meningsverschillen, die slechts wrok kunnen nalaten, die elkanders goede bedoelingen miskennen en die daarom noodzakelijk verdeeldheid en verzwakking in eigen gelederen moeten brengen. Elke machine heeft een rem nodig en zo heeft ieder, die in het openbaar werkt behoefte aan critiek. Maar die critiek mag niet er toe kunnen leiden, dat de machine ontwricht wordt, dat is nooit te verdedigen.

Laten we ons ook niet te spoedig suggereren, dat onze critiek alleen slaat op ernstige kwesties, dat zij zaken van grote betekenis raakt, waarin we niet kunnen toegeven. Laten we niet zo kleingeestig zijn ons blind te staren op een verschil van opvatting, waarover we later in de Hemel eens hartelijk lachen zullen. Maar wat wij nu dikwijls zo breed uitmeten, en er zelfs voldoende motief in zien, onze medewerking te onthouden aan een zaak, die alle krachten nodig heeft. Het ligt helaas in de beperkte menselijke natuur om alles te vergeten voor een stofje dat ons hindert, of niet over een bagatel heen te kunnen komen, dat ons toevallig na aan het hart ligt. Dikwijls is het ook nog een gekwetste eigentrots, welke ons onverzoenlijk maakt omdat we eigen inzicht zo moeilijk ondergeschikt kunnen maken aan de mening van anderen. St. Bernard waarschuwde zijn monikken het Evangelie van de liefde toch niet aan de bijzondere regels der orde op te offeren, Ligt in deze waarschuwing niet een diepe kern en een grote levensles?

En als we anders doen, zijn we dan eigenlijk geen Farizeëers, die ons schor roepen om solidariteit, terwijl we elkander geestdriftig bont en blauw slaan?

Want wij doen met ons kwaadspreken, wantrouwen zaaien, vertrouwen ondermijnen is eigenlijk nog veel erger dan een lichamelijke tuchtiging. Wat wij doen dat breekt af, dat holt geniepig uit, dat ondermijnt het gemeenschapsgevoel.

Onbevangen vermaningen, elkander eens de waarheid zeggen, daar moeten we tegen kunnen. En ook tegen het horen verkondigen van meningen en opvattingen die van de onze afwijken. Een eenheid die daar niet tegen kan, is niets meer dan de eendracht van een kerkhof, waar de lijken precies evenwijdig van elkaar liggen, omdat ze zich nooit meer bewegen kunnen. Vandaar dat die kerkhofsfeer, welke we thans in Duitsland zien opgediend als nationale eenheid, voor rondborstige zielen zo muf en duf is.

Critiek die fris is, is onontbeerlijk, maar daarmee verdraagt zich geen vitterij en nog veel minder stokerij. Koppig doorpraten is een groter gevaar dan een angstig zwijgen.

Laten we allen meewerken, dat de solidariteit, waarvan Ds. Lingbeek onlangs in de Tweede Kamer zeide, dat dit een woord was met een echte Roomse klank, bij ons niet alleen bestaat in de mond en op papier, maar dat dit woord vooral verankerd ligt in het katholieke geweten.

Portugal's Minister.

Dezer dagen doet Portugal van zich spreken. Aan de non-interventie-commissie geeft dit land moeilijkheden, omdat het fier weigert, controle aan zijn Spaanse grens en in zijn Portugeese wateren.

Maar in de laatste maanden en jaren is er meermalen over Portugal gesproken, wat vroeger de meest gewelddadige revolutionnaire haard was van het Iberische Schiereiland, waar men er niet tegen op zag een hele Koningsfamilie uit te moorden en waar het thans tijdens de Spaanse revoluties zo wonderbaar rustig bleef.

Portugal heeft dit te danken aan zijn minister-president Oliveira Salazar, waarover Antonio Ferro een boek schreef: „Le Portugal et son Chef". (Paris 1935 Grasset)

Op de vraag: wie is dr. Oliveira Salazar, wisten negen van de tien Portugezen tien jaar geleden geen ander antwoord te geven dan dit: een onbekende professor uit Coïmbra, die door de nieuwe generaalsregering tot minister van financiën werd gebombardeerd. Aan de leiding van een partij had men hem nooit gezien; hij was niet over de rug van een of andere organisatie omhoog geklommen; hij had niet aan de openbare weg getimmerd; zijn publicaties droegen geen strijdend-politiek karakter. De generaals namen nu eenmaal het standpunt in, dat zij liever mannen der onbevoordeelde wetenschap der bevooroordeelde partijbonzen aan het bewind zagen en aan dit standpunt dankte deze hoogleraar het plotseling in hem gestelde vertrouwen, waardoor hij tot een zo hoge post werd geroepen. Hij was dr. Oliveira Salazar, zonder meer. Een naam.

Het duurde niet lang of de Portugezen begonnen met die naam te spotten. Dr. Salazar leefde in Lissabon — geheel in tegenstelling met wat men van mensen in zijn positie gewend was — zeer teruggetrokken. In de salons, in de theaters, aan banketten, bij feestelijke gelegenheden verscheen hij niet of uiterst weinig. Hij bewoonde een sober huis en begaf zich iedere dag naar zijn departement met dezelfde regelmaat, waarmee hij vroeger, in Coïmbra, naar zijn college ging. Het meest krankzinnige achtte men echter dat deze asceet in alle ernst streefde naar een sluitende begroting. Sinds lange tijd hadden zijn voorgangers zich de meest beminnelijke toeren op het slappe koord van hun budget veroorloofd; op aller-sympathiekste wijze hadden de staatsfinanciën altijd in de war gezeten; en nu kwam deze pedant ze saneren! De goede Lissabonners maakten zich kwaad als zij eraan dachten.

Dr. Oliveira Salazar echter zette de eenmaal aangevangen arbeid onverstoorbaar voort, als had hij zich geheel toegewijd aan God en aan [illegible] cijfers. Geen ogenblik sloeg hij ac[illegible] op wat de buitenwereld van hem z[illegible], op de critiek van de boulevards. Eigenbelang kon men echter in dit onverstoorbaar voortwerken niet ontdekken. Een hang aan de glorie van het ministerschap, van het hoge staatsambt evenmin. Hij vormde geen camarilla van protégé's. Zijn beslissingen bleken steeds verstandig, doordacht en vooral rechtvaardig. De spotters en verontwaardigden gingen geleidelijk een toontje lager zingen en zwegen tenslotte.

Dr. Salazar werd minister-president en met dezelfde rust, met hetzelfde weloverwogen oordeel, met dezelfde rechtvaardigheidszin, waarmee hij als minister van financiën optrad, gaf hij voortaan leiding aan alle staatsaangelegenheden. Hij ontwierp een nieuwe grondwet zoals hij een begroting ontwierp: geheel passend in de omstandigheden van het land, rekening houdend met alle behoeften en belangen, een „sluitende" grondwet, een model van corporatieve staatsorde. Een enkele maal sprak hij in het openbaar — zonder schreeuwen en zonder vuistslagen klaar en duidelijk aandringend op het brengen van offers, het prijsgeven van onvervulbare eisen en toegespitste tegenstellingen terwille van het ene nationale welzijn.

De Portugezen gingen met respect tot hem opzien. De zwijgende voortwerkende ernst van deze man had hen volkomen ontwapend.

In dat staduim eerst heeft dr. Salazar — weer op een heel merkwaardige wijze — het zwijgen verbroken. Hij bewilligde op zekere dag onverwacht in een reeds meermalen herhaald verzoek van de journalist Antonio Ferro om een interview over zijn algemene staatkundige denkbeelden. De minister wachtte de journalist in zijn auto, voerde hem mee naar buiten en ontvouwde hem op een lange avondwandeling in de omgeving van Lissabon enige van zijn gedachten. Ferro wilde méér weten. De volgende dag mocht hij dr. Salazar opnieuw ontmoeten ditmaal op zijn bureau. Enkele uren aan één stuk beantwoordde de minister zijn vragen, steeds met bewonderenswaardige klaarheid en eenvoud. Uit deze gesprekken, die nog drie- of viermaal telkens in een andere vorm, in een ander milieu werden voortgezet, groeide het boek van Ferro, een boek, waarin eigenlijk niet de schrijver, doch de beschrevene, niet de journalist, doch de minister voortdurend aan het woord is.

Dit boek bevestigt geheel en al de hoge, nobele indruk, die het optreden van dr. Salazar reeds omtrent zijn persoon had gevestigd. Hij toont zich hierin als de man, die achter de koude cijfers van het staatsbudget, achter de koele formulering der wetsparagrafen de harteklop van het maatschappelijk [illegible] in het diepst van zijn ziel.

Zelden werd de [illegible] zo treffend uitgebeeld als door deze rekende geest, waar hij schrijft, dat de Staatsman

> „uit de hoogte van zijn gezag moet werken, zonder rust, met toewijding, met hartstocht... omdat er een vrouw in het land honger lijdt, omdat er een kind schreit van de kou." (blz. 39)

Zelden werd met zóveel klem de nadruk gelegd op de ernst van het ministeriële ambt in deze enkele regels:

> „Ik kan niet begrijpen, hoe het mogelijk is, dat een minister maar overal héénaat, banketten presideert, plechtigheden bijwoont en op alle mogelijke feesten en alle mogelijke recepties verschijnt. Waar vindt hij de tijd om na al dergelijke dingen nog enig werk — zijn werk — te verrichten? Heeft het vaderland niet het recht zulke bewindslieden ervan te beschuldigen, dat zij hun ambt verraden, dat zij voor allerlei onvruchtbare bezigheden de aangelegenheden van de Staat en van het volk verwaarlozen!...
>
> De bewindsman, die rechtvaardig wil zijn, die de geest van zijn land wil verheffen, mag zijn hand niet voelen beven, wanneer hij een beslissing heeft genomen of een besluit heeft ondertekend, waardoor iemand bevoordeeld of gekwetst wordt, die hij persoonlijk kent, met wie hij gedineerd of gecauseerd heeft." (blz. 171)

Zelden gaf een bewindsman op zó volkomen eerlijke en eenvoudig-sobere wijze zijn persoonlijke onthechting aan het hoge staatsambt te kennen als dr. Salazar in de woorden waarmee hij van Ferro afscheid nam:

> „En wanneer men mij niet in de gelegenheid wil stellen mijn program voor 100 pct., zelfs niet voor 80 pct., te verwezenlijken, wat dan? Iedere dag gaan er treinen naar Coïmbra of naar Santa Comba" ('t kleine plaatsje, waar de minister geboren werd) (blz. 249).

Zoals de mens, zo treffen ook zijn gedachten over de politieke problemen van zijn land. Over de steun van de Staat aan het geestelijk en culturele leven, de verhouding tot de arbeiders en de partijen in het algemeen, de oplossing van de kwestie der groot-grond-bezittingen en tal van andere dingen spreekt hij zich klaar en onomwonden uit. Met beide voeten staat hij op de bodem der realiteit. Hij heeft orde geschapen in Portugal. Wanneer dit land voor de Spaanse verschrikkingen, voor de furie van het rood gespuis bewaard bleef, dankt 't land dit zijn grote minister.

Onder de machthebbers van het hedendaagse Europa kan men een Mussolini bewonderen, hem navolgen echter kan men niet omdat hij een genie is, enig in zijn soort. Een Hitler kan men nóch bewonderen nóch navolgen. Een Salazar echter kan men beide. Hij kan het beeld van de ideale, rechtvaardige staatsman vormen in de ogen onzer intellectuële jongeren.

— h —

1e Suppletoire 1937.

Aan de beschouwingen van de Koloniale Raad omtrent deze begroting ontlenen we het volgende:

Curaçao economisch.

Meerdere leden vroegen speciaal de aandacht van het Bestuur voor een artikel, getiteld: „Aanteekeningen over de economische beteekenis van Curaçao", van de hand van Dr. Ir. P. Cohen Henriquez in de Economische Statistische Berichten van 30 September 1936 No. 1083. een naschrift van dezelfde schrijver op een artikel, getiteld: „Curaçao en Aruba" van de Heer J. J. Korndorffer in de Economisch- Statistische Berichten van 28 October 1936 No. 1087.

In dit artikel en naschrift zet de Heer Henriquez op duidelijke en gedegen wijze de economische positie van Curaçao uiteen en wijst, zoals reeds velen vóór hem, op de labiele basis, waarop de welvaart van Curaçao steunt.

Ten einde de mogelijkheden van verdere economische ontwikkeling van Curaçao in industriële of andere richting te onderzoeken suggereert schrijver opname van het gebiedsdeel in het systeem van de Nederlandse Economische-Technologische Instituten.

De leden hier aan het woord achten het van uitermate groot belang niets onbeproefd te laten om het economische leven op Curaçao een vastere basis te geven, dan dit thans bezit en zij zouden dan ook gaarne vernemen, of het Bestuur kennis heeft genomen van bedoelde artikelen, met de strekking daarvan instemt en stappen wil nemen om tot samenwerking met de Nederlandse Economisch-Technologische Instituten te geraken, ten einde een onderzoek te doen instellen naar de mogelijkheden tot versterking van de pijlers, waarop het economisch leven van Curaçao rust en vermeerdering van hun aantal.

De Scholen.

Algemeen zouden de afdelingen gaarne vernemen of er uitzicht bestaat, dat de school op Groot-Kwartier binnenkort een B-school wordt en hoe de plannen zijn ten opzichte der andere scholen om het Schottegat. Uit de toevloed van leerlingen van buiten naar stadsscholen blijkt n.l., dat men beter onderwijs op prijs stelt in de bevolkingscentra in de buitendistricten.

Opgemerkt werd, dat het gebouw der Hendrikschool niet voldoet aan redelijke eisen van hygiëne en inrichting. Daaromtrent worden klachten van onderwijzers en leerlingen vernomen. Algemeen werd aangedrongen op verbetering.

De Militaire Politie.

In verband met het feit, dat een krediet voor een vol jaar salaris van de politie-luiten[illegible] wordt aangevraagd, werd de vraag gesteld, of bereids iemand benoemd is, en of zijn salaris reeds ten laste van Curaçao komt.

Gaarne zou men vernemen of de functionaris ook een autotoelage zal genieten.

Enige leden zouden gaarne vernemen hoe de salarisschalen van een 1ste luitenant en een commies op een der departementen in Nederland luiden.

Deze leden verzochten te worden ingelicht omtrent de prestaties van de in Nederland voor de militaire politie opgeleide Curaçaose jongelieden. Zij vroegen wat de plannen zijn ten opzichte van een indertijd verzochte voortzetting van de opleiding van Curaçaose jongelui voor de militaire politie.

Vrijwilligerscorps.

Gevraagd werd of, nu het Vrijwilligerskorps Juliana is opgeheven, en er nog maar één vrijwilligerscorps is op Curaçao, de verhoging nog nodig is.

Ambtenaar Sociale voorzieningen.

Enige leden zouden gaarne vernemen, of de hier bedoelde ambtenaar de enige zal zijn, die met de uitvoering van de „Ongevallenregeling 1936" zal worden belast. Zo niet, dan zouden zij gaarne op de hoogte worden gesteld van de kosten, welke het Bestuur meent, dat globaal aan de uitvoering der regeling verbonden zullen zijn.

Is deze ambtenaar bedoeld om blijvend met die uitvoering belast te worden — vroegen zij —, of ligt het in de bedoeling dat door hem de zaak wordt georganiseerd en op gang geholpen (waaronder tevens te verstaan het opleiden van ambtenaren hiervoor) en dat hij zich daarna zal terug trekken.

Algemeen wilde men gaarne deze functionnaris onafhankelijk van de Administratie van financiën geplaatst willen zien en voelde er meer voor hem bij de Openbare Gezondheidsdienst onder te brengen.

De ambtenarensalarissen.

Men had nimmer begrepen, dat de salarisverhoging zou moeten gevonden worden door vermindering der uitkering aan het Curaçaos Pensioenfonds met een gelijk bedrag en had daartegen ernstige bezwaren. Gaarne zou men zien, dat de oplossing op een andere manier gevonden werd en wel door verhogingen van sommige ramingen der middelen.

Enkele leden gaven het volgende overzicht van de kortingen, welke de inkomens der ambtenaren in de laatste vier jaar hebben ondergaan.

De in 1929 vastgestelde duurtetoeslag op het inkomen bleef gehandhaafd tot en met 1932. Deze toeslag bedroeg:

voor ongehuwden	10%
voor gehuwden:	
met inkomens boven ƒ 9.600	10%
met inkomens beneden ƒ 9.600	15%

Met 1 Januari 1933 werd de toeslag gewijzigd als volgt: de 10% voor de ongehuwden verviel; de toeslag voor de gehuwden werd teruggebracht tot 5% en dan nog alleen op inkomens beneden de ƒ 9.600. Bovendien werd het premievrij pensioen ingetrokken en moesten alle ambtenaren zowel gehuwden als ongehuwden 5% van hun inkomen storten.

Met 1 Januari 1934 verviel ook voor de gehuwden de toeslag van 5%, terwijl met diezelfde datum de bezoldigingsregeling 1934 werd ingevoerd, die volgens de memorie van toelichting op de Ontwerp-begroting 1934 een salarisvermindering omvatte van 10%.

Tot 1 Januari 1937 waren de ambtenaren dus als volgt in hun inkomen achteruit gegaan: de ongehuwden: de ingetrokken toeslag van 10%, de opgelegde korting voor pensioen van 5% en de salarisvermindering van de regeling 1934 van 10%, of in totaal 25%; de gehuwden: de ingetrokken toeslag van 15% (eerst 10% en het daarop volgend jaar van 5%), de opgelegde korting voor pensioen van 5% en de salarisvermindering van de regeling 1934 van 10% of in totaal 30%;

Verscheidene leden vroegen nu of de verhoging der salarissen met 5% voldoende is in verhouding tot de stijging van de levensstandaard. Gaarne zouden zij vernemen, hoe het Bestuur tot die 5% is geraakt.

Sommige leden maakten in dit verband de opmerking, dat sinds 1934 en vóór 26 September 1936 de levensstandaard op Curaçao aanzienlijk verlaagd was.

Naar vernomen, wordt art. 18, sub 5 van de Bezoldigingsregeling 1934 toegepast op de verhoging van 5%. Waar deze verhoging echter bedoeld is als een van het inkomen in verband met de verhoogde levensstandaard, werd dat niet juist geacht.

Gaarne zou men willen vernemen of de kortingen, welke de salarissen der ambtenaren in de loop der laatste 4 jaar hebben ondergaan, voor alle groepen ambtenaren in dezelfde mate en tegelijkertijd opgelegd zijn geworden, hoeveel de kortingen van de salarissen van het personeel der militaire politie en van de burger-politie sinds 1932 hebben bedragen en op welke tijdstippen deze kortingen van kracht zijn geworden.

Verscheidene leden hadden gaarne gezien, dat van de recente wijziging der salarissen gebruik gemaakt was, enige der meest stuitende salarisplooien weg te nemen. Zonder diep hierop in te gaan, wilden zij toch de aandacht vestigen op de eigenaardigheid, dat de Advocaat-Generaal minder dan een 1ste Luitenant, die Commandant der militaire politie is, verdient, zelfs minder dan de Hoofdinspecteur der burgerpolitie, ongeacht, dat beide laatstgenoemden recht op vrije geneeskundige behandeling hebben, en eerstgenoemde niet. Beneden de Hoofdambtenaren, die op één lijn te stellen zijn, komen ter Administratie van financiën en op de Gouvernements-Secretarie 2 Hoofdcommiezen, die minder verdienen dan de Hoofdinspecteur der burgerpolitie, die na de Procureur-Generaal eerst in de derde plaats komt.

Het is opgevallen, dat de bezoldiging van de Gouvernements-Accountant in strijd met de uitspraak van de Koloniale Raad, gedaan bij de behandeling van de Ontwerp-begroting 1937, nu verhoogd is tot boven die van de Inspecteur der belastingen, wat de leden algemeen zeer bevreemdde.

Terloops werd opgemerkt, dat verschillend luidende regelingen omtrent vrije geneeskundige behandeling reden voor gerechtvaardigde ontstemming bij het ambtenarencorps is. In overweging werd gegeven die regelingen, met verhoging der minima zo te veranderen, dat er over de hele lijn gelijkheid komt.

Ten zeerste werd toegejuicht, dat het in het voornemen van het Bestuur schijnt te liggen, de promotiekansen van de ambtenaren te verhogen. Gehoopt werd echter, dat zulks niet zal betekenen, dat buiten het ambtenarencorps staande personen, uit Holland uitgezonden of eigener gelegenheid naar Curaçao komende, in genoemd corps vóór anderen worden opgenomen, hetgeen het tegendeel van verbetering van promotiekansen zou inhouden. In dit verband werd gewezen op benoemingen van enige uit Nederland gekomen jongelui zonder werk, tot klerk.

De landbouwkundige.

Opgemerkt werd, dat het plantsoenenaantal op Curaçao toch niet zo groot is, dat daarvoor iemand moet uitkomen, die dan nog wel blijkens de mededeling, dat hij op landbouwkundig gebied voorlichting zal moeten kunnen geven, een landbouwkundige zal moeten zijn. Het onderhoud van die plantsoenen, aldus de leden, kan toch door plaatselijke, veel bescheidener krachten geschieden. En zeer uitdrukkelijk verklaarden de afdelingen aanleg van meer plantsoenen, die alle toch immers regelmatig besproeid moeten worden, niet te kunnen goedkeuren, zolang het water op Curaçao zo duur is.

Omtrent 't weder ter beschikking stellen van een landbouwkundige op de Benedenwindse eilanden, die dan desnoods naar de mening van enkele leden een oogje op de bestaande plantsoenen zou kunnen houden, waren de meningen in de afdelingen verdeeld. Een lid zou wel hiertoe willen medewerken, omdat hij meent, dat voorlichting op landbouwkundig gebied op de Benedenwindse eilanden nodig is en blijkens de ondervinding in de laatste tijd ook wel gevolgd wordt. Dit lid zou die deskundige landbouwcursussen aan de bevolking willen laten geven, vooral aan de jeugd. Zou zijn salaris niet bestreden kunnen worden uit onderartikel 34, vroeg dit lid?

Andere leden waren omtrent het succes van de bemoeiingen van een landbouwkundige zeer sceptisch gestemd, en verwezen ter zake naar de ondervinding vroeger opgedaan: de geschiedenis toont daaromtrent voortdurend mislukkingen aan.

Enkele leden verklaarden er wel voor te voelen, om in vruchtbare streken, b.v. in de buurt van Barber, een schooltje te openen, waar de kinderen zouden kunnen leren de gewone Curaçaose gewassen te verbouwen. Deze leden verenigden zich dus in zoverre met de doelstelling van het lid het eerst aan het woord, doch vroegen, of dit niet ook zou kunnen geschieden door plaatselijke krachten, b.v. door een der Chinezen, die met zoveel succes op Veeris groenten verbouwen.

Ten slotte verenigden de afdelingen zich algemeen met het denkbeeld, de Landbouwkundige van de Bovenwindse eilanden op gezette tijden een poosje op Curaçao te laten doorbrengen.

Meerdere leden vroegen of het Bestuur bereid is de stichting van een melkcentrale krachtdadig te bevorderen en zo ja, op welke wijze het zich voorstelt dat te doen. Zij wilden verwachten, dat de melprijs door deze centrale zal dalen.

Douanegebouw.

Meerdere leden spraken wederom de ernstige vrees uit, dat de De Ruyterkade ter plaatse, waar het nieuwe douanekantoor gebouwd wordt, te nauw wordt. Zelfs werd medegedeeld, dat het plan zou bestaan om de De Ruyterkade ter plaatse te verbreden, door uitbouw in het Waaigat. Algemeen te kennen gevende, dat men zich daarmede in geen geval zou kunnen verenigen, werd, waar het werk gelukkig nog maar heel gering gevorderd is, ook algemeen in overweging gegeven om alsnog naar een andere plaats te zoeken, om dat gebouw neer te zetten.

Naar vernomen, wordt een woning op Aruba, niet lang geleden gebouwd voor de Ontvanger aldaar, nu verhuurd aan de officier der mariniers ter plaatse. De afdelingen deden uitkomen, dat, indien dit juist is, zij er zich niet mede kunnen verenigen, dat een woning, met gelden, voor een bepaald doel gevoteerd, gebouwd, voor een ander doel gebruikt wordt.

Politiek
Algemeen Overzicht.

Gelijk we reeds in ons blad van Woensdag hebben medegedeeld heeft de Buitenlandse pers nog al comentaren geleverd op het nieuwe besluit van Hitler in zake de Evangelische Kerk in Duitsland en ze waren niet mals. De Engelse pers verwacht dat in de toekomst een groot aantal Duitse predikanten wel in schutzhaft zullen gesteld worden.

Daartegen werd Woensdagavond in de Duitse Radio heftig geprotesteerd en de „Auslandshetze" belachelijk gemaakt. De nieuwste kerkbepaling was wel het duidelijkste bewijs dat in Duitsland de godsdienst alle vrijheid gegeven werd en de religie vrij was, zoals ook Hitler in zijn boek indertijd geschreven had.

Wel merkwaardig daartegenover staat de preek van Duitslands Kardinaal Faulhaber, die Zondag publiek van de kansel het Nationaal Socialisme heeft beschuldigd van contractbreuk in zake het gesloten concordaat.

De Duitse pers (d.w.z. de Duitse regering, want alles wordt voorgedicteerd), heeft daarop niets kunnen antwoorden dan dit, dat de preekstoel niet de weg is om deze zaak in orde te brengen, doch dat dit langs diplomatieke weg geschieden moet. Net of de Duitse bisschoppen en speciaal Kardinaal Faulhaber al niet verschillende malen een onderhoud hebben gehad met de Duitse regering, maar zonder enig resultaat.

Men moet maar durven.

Na de scherpe houding van het Engelse parlement in zake de teruggave van Koloniën aan Duitsland is het omtrent dit vraagstuk opmerkelijk stil.

We zijn van mening, dat er nog wel voornamere factoren zijn, als de souvereiniteitsrechten van Engeland, die pleiten tegen een teruggave van koloniën aan Duitsland. Deze koloniën toch zullen gebieden zijn met een inlandse bevolking van een ander ras als het Duitse en nu vinden we een volk met rastheoriën als het huidige Duitsland alles behalve geschikt om dergelijke volkeren te beschaven.

We staan vandaag voor het begin van de non-interventiecontrole. Vermoedelijk zal hedenavond de controle beginnen op de invoer van vrijwilligers, in Spanje, door een blokkade van de Spaanse havens en de Pyreneën.

Engeland neemt voor zich de Zuidkust met Gibraltar; Frankrijk de Pyreneën en de golf van Biscaje; Italië de kust aan de Middellandse zee en Duitsland de Portugese kust. Omtrent deze laatste bestaan er echter nog moeilijkheden, daar Portugal een controle beschouwt als schending van het nationaal gevoel. Langdurige onderhandelingen van Donderdag hebben nog geen oplossing gebracht; daarom schreven we dat vermoedelijk hedenavond de controle beginnen zal.

Moskou is geenszins met dit besluit van de non-interventiecommissie tevreden en zegt dat ze alleen ten nadele strekken zal van de regering van Valencia.

Intussen is de laatste dagen de strijd verscherpt en tevens met het oog op de a.s. non-interventie de toevoer van personeel en materiaal toegenomen. Ondanks de hevige gevechten is er van groot succes geen sprake. Men zegt dat in de laatste dagen voor Madrid 6000 nationalisten zijn gesneuveld, waaronder 2000 Duitsers.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 v.m. H. Mis.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5. v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Lijdensmeditatie in de Nederlandse taal.

Op alle Maandagen in de Vastentijd, te beginnen op 15 Februari, zal er in de St. Annakerk, Otrabanda, 's avonds om 8 uur, Lijdensmeditatie gehouden worden in de Nederlandse taal.

Tot Pasen elke Vrijdag Vasten- en Onthoudingsdag.

In de laatste maand zijn er alleen via Parijs bijna 6000 vrijwilligers naar Spanje vertrokken. En onder de schepen die van Marseille oorlogsmateriaal naar Barcelona vervoerden bevond zich ook een Hollands, wat echter met zijn millioenenwaarde door de Nationalisten is opgebracht.

Nog tekenend is een bericht van gisteren, dat in Catalonië de groet adios is afgeschaft omdat voor Catalonië er geen God meer bestaat ! !

Engeland is deze dagen in opspraak vanwege de geweldige oorlogsvoorbereiding welke het aan het maken is. Vooral de luchtvloot wordt geweldig uitgebreid; in Hongkong worden zeer sterke vestingwerken aangelegd en een geweldige kazerne gebouwd met een machtige luchtkampeer-installatie; men spreekt van 1500 millioen pond voor de eerste jaren. Ondanks dit heeft men echter nog op de begroting een post kunnen vinden van een 200 duizend pond voor de kroningsfeesten.

Maar ook Rusland zet zijn bewapeningen door. Er zal een lening daarvoor worden gesloten van 8.500.000 roebel gesteund door goud uit Spanje. Dezer dagen zijn weer 23 kisten met goudstaven via Toulouse naar Rusland getransporteerd.

Van een andermans kippen is het goed eieren eten, denkt de bolsjewiek.

Verlaat niet uw eigen veld om bij een ander onkruid te wieden.

Het geweten is een rechtbank, die geen hoger beroep toelaat.

De staat, die zich onderhoudt door buitensporige belastingen, is een soort Ugolino, die zijn kinderen opeet om hen een vader te doen behouden.

In moeilijke en hachelijke omstandigheden is het stoutste beleid soms het veiligst.

Er zijn ogenblikken, dat men in zijn eigen ogen belachelijk is. Dat zijn de enige, waarin men geen lust tot lachen heeft.

GETROUWD

Julius M. Neuberg, M.D.
en
Julia H. Senior

Amsterdam
Teniersstraat 5.
17 Februari, 1937.

3—1

ben bewondering voor dappere soldaten, maar zijn dat altijd de dappersten?

Mij dunkt dat er veel moed gevonden wordt in het gewone daaglijkse leven, in de huiskamer, in de werkplaats, in de ziekenzaal.

Als je wilt weten wat moed is, vraagt het dan aan die huismoeder met een groot gezin, die zorgen moet dat al die kinderen netjes voor de dag komen, vandaag, morgen en altijd. Elke dag hetzelfde werk eentonig en vervelend dikwijls, maar verricht met een edele bedoeling. **Dat is moed.**

Als je moed wilt zien, kijk dan daar die jonge man. Alles loopt hem tegen. Hij wil vooruit, ondanks alle moeilijkheden. Elke nieuwe weg wordt ingeslagen. Met vaste stap gaat hij voort omdat hij **wil, dat is moed.** Of die jongen die een karakterfout wil overwinnen. Hij gaat telkens weer opnieuw tegen zijn eigen verlangens in, valt aanhoudend, maar staat even aanhoudend op. Hij wil zich beheersen, hij wil geen slaaf zijn.

Niemand merkt zijn strijd op, iedereen gaat als vreemdeling in het land voorbij. Stille strijd, zonder getuigen. **Dat is moed.**

Er is meer moed nodig om sterk te staan in de strijd tegen zijn eigen gebreken, dag in dag uit, dan om één keer een kind te redden uit 'n brandend huis.

UITBREIDING EMMASTAD.

In het publicatie No. 8.

De Gouverneur van Curaçao brengt ter kennis van de ingezetenen, dat aan de terreinen Negropont, Asiento en Valentijn, waarvan bij proclamatie van de 10de Januari 1929 (P. B. 1929 No. 3) de naam van „Emmastad" is verleend, zal toegevoegd worden het bij de N. V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij in erfpacht zijnde terrein, genaamd „Rio Canario".

70 jarig jubileum van de firma „ELLIS & DANIA".

In aansluiting op het onlangs verschenen bericht betreffende de viering van het 70-jarig jubileum van de firma „ELLIS & DANIA" ontvingen we mededelen dat zich een commissie heeft gevormd uit de kring van vrienden en relaties van de tegenwoordige firmant de Hr. J. M. J. Ellis bestaande uit de Heren:

C. N. Winkel, Voorzitter.
S. M. L. Maduro, Ondervoorzitter.
G. Z. de Jongh, Penningmeester.
A. van Hoboken, Secretaris.
Mr. A. J. Desertine, Ceremoniemeester.
Commissarissen:
W. Koole, E. Martijn, S. A. L. Maduro, J. Menge.

welke verder de medewerking vroegen en verkregen van de Heren:

Mr. S. G. G. v.d. V. Zeppenfeldt, W. Trinler, Edwin Senior, Alfred, Frater Radulphus, P. L. Gorsira, Commandant van den Donker, L. J. N. v.d. V. Zeppenfeldt, Mr. van der Biesen, Lt. A. J. G. Boutmy, Hr. F. A. Jas, Hr. C. Sütlioff, Hr. J. M. Diekman, Dr. Engels, P. B. Gorsira, H. J. A. Schroeder, Fred. Bosch Reitsch, Prov. Vicaris Zeppenfeldt, J. Knevel, B. J. Delvalle, Alex Curiel, M. H. Pinedo, H. B. C. Schotborg, Th. Kraft, S. F. Mensing, I. H. Saprilles, H. I. Cohen Henriquez, H. E. Kies, C. S. Gorsira JPez., Prospero Baiz, A. C. Hyenriquez, Van Noordwijk, W. van Eyk, Dr. J. de J. Arends, R. S. de Lannoy, Dr. C. G. Aars, H. Boomgaart, D. M. van Nijmegen Schonegevel, Andres Rodriguez, H. J. Beaujon, J. A. Correa, Julius L. Penha Jr. R. J. Beaujon Jr., Pater Hulsman, J. B. Suarez, J. van der Walle.

Het ligt in de bedoeling van de commissie de Heer Ellis op de 2de Maart ten 8.30 n.m. ter gelegenheid van de receptie te zijner huize een serenade te brengen terwijl op de 3de Maart de Heer Ellis en familie een diner in het Hotel „Americano" zal worden aangeboden.

De uitzending de Curom.

We luisterden gisterenmiddag naar deze uitzending op 31.57 M. welke bij ons veel en veel beter overkwam als de uitzendingen op Woensdagavond op de 50 Meter.

Naar we vernemen schijnt de 31.67 M. golflengte een beter succes te hebben.

Volgende week Donderdagavond zal de Cur. Omroep eerst op de 50 M. komen en vervolgens na het kinderuurtje overgaan op de 31.57 M.

Algemene Vergadering R. K. Volksbond.

Gisterenavond hield de R. K. Volksbond haar jaarlijkse vergadering, waarbij voor de afdeling Otrabanda de volgende personen werden gekozen:

Juan Barnié als Voorzitter; Martijn als Onder-voorzitter en E. Emperador als Penningmeester.

Tot commissaris werd gekozen de Hr. A. Casares.

Voor het Hoofdbestuur werden herkozen de Heren Cardoze en C. Mendez, respectievelijk als Onder-Voorzitter en 1ste Secretaris.

Voorgesteld werd het lid A. E. Goilo als ere-lid te benoemen, wat bij acclamatie is aangenomen door de leden.

De Heer A. E. Goilo dankte met een kort innig-gemeend woordje.

Er stonden nog meer punten op het program, doch daar het al laat werd, vond men het beste deze te laten tot de volgende vergadering.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 19 tot en met 25 Februari 1937.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Cinelandia.

Petrified Forest.
Nevada.
Last Frontier.
Mr. Deeds goes to town.
Brand of Hate (Kinderen)
Tango Bar.
We're only Human.

Roxy.

Petrified Forest.
Captain January.
Woman Trap.
Modern Times.
Absolute Quiet.

Hollywood.

Laddy.
Colleen.
Return of Terror.
Goldiggers of 1933.
Boss Rider of G. Gr.
Mr. Deeds goes to town.
Midsummer Night's Dream.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Cinelandia.

Let'em Have it.

Hollywood.

Return of terror.

Hoog in de luchten, boven de blauwe wolken, waar de adelaar wiekt, zal de papegaai niets van zijn gading kunnen vinden.

Al wat gij ziet en oordeelt het niet.
Al wat gij hoort en gelooft het niet.
Al wat gij weet en zegt het niet.
Al wat gij moogt en doet het niet.

Sommige mensen kunnen zich maar moeilijk onderwerpen aan de voroschriften der overheid over onvoegzame kleding. Dat is de verkeerde geest des tijds. Velen dulden geen gezag boven zich.

Geeft de jeugd haar vreugd.
Niet ver van huis maar in en om uw eigen huis.

De natuurlijke straf voor luiheid is... verveling.

Ook egoisme kan een hechte band tussen twee lieden vormen.

Een kokette vrouw bekijkt de wereld, alsof deze een liefhebberij-comedie was.

CURACAO.

Officiële bekendmakingen.

Beschikkingen.

Willemstad, de 19de Februari 1937.

Met ingang van de 15de Februari 1937 is aan de vuurtorenwachter A. de Jongh op Bonaire, wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlands verlof verleend.

De Heer W. Semeleer is gedurende het verlof van A. de Jongh belast met de waarneming van diens functiën.

Gerekend te zijn ingegaan de 8ste Januari 1937 is de Heer J. H. C. Mulders benoemd tot vertegenwoordiger der Directie van de Indische Pensioenfondsen.

Verder zijn tot commissarissen van het Curaçaos-ambtenaren-pensioenfonds de Heer P. C. M. van der Drift als Voorzitter en de Heren P. T. S. Krafft en B. P. B. Schrils als leden benoemd.

Met ingang van de 1ste Maart 1937 is aan de Veldwachter op Bonaire P. J. Davelaar, wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlands verlof verleend.

Met ingang van de 15de Februari 1937 is aan de kommies der belastingen 2de klasse op Aruba E. Winterdaal, wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlands verlof verleend.

Met ingang van de 21ste Janari 1937 is de Heer J. A. J. de Vries benoemd tot tijdelijk Ontvanger der Invoerrechten & Accijnzen.

De Gouvernements-Secretaris
Gronemeyer.

Aanrijding.

Op 16 Februari 1937, is op de hoek van de Penstraat en de Pietermaaiweg alhier, een schooljongen door een aldaar passerende autobus aangereden.

De verwondingen, welke de jongen daarbij opliep, zijn niet van ernstige aard.

Naar de oorzaak wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

Vernieling.

Een eigenaar van een auto deed bij de Politie aangifte van vernieling van de kap van zijn auto.

Vermoedelijke vergiftiging.

Door een bewoner van de Hoogstraat alhier werd bij de Politie aangifte gedaan van vermoedelijke vergiftiging van zijn hond.

Foto-chemigrafie op Curaçao.

We geven hierbij een proeve van een cliche gemaakt op Curaçao door den Heer Grannetia, wien foto zaak gevestigd is in het Graham Building.

Het werk spreekt voor zich zelf, zowel wat ontwerp als uitvoering betreft.

Zeker voorziet een dergelijke inrichting hier in een grote behoefte.

We wensen de Heer Grannetia het meest succes met zijn arbeid.

Ingebroken.

Door middel van braak heeft men zich toegang verschaft tot het clubgebouw van de C.P.I.M. op de Handelskade alhier.

Het dekkleed van het biljart werd ontvreemd.

Naar de dader wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

K R O

**Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag 21 Februari.**

1. Gramofoonmuziek.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Actuële Aetherflitsen.
6. Vaderlandse Kroniek.

**Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.**

1. Mars.
2. Actuële Aetherflitsen.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Portemonnaie vermist.

Door de 46-jarige de B. is bij de Politie aangifte gedaan, dat hij zijn portemonaie met inhoud vermiste. Hij vermoedt dat de portemonaie in de zak van een broek, welke hij bij een Chinees in de wasch heeft gegeven, is blijven zitten. Alhoewel de Politie bij deze Chinees een onderzoek heeft ingesteld, werd de portemonaie niet gevonden.

Ongeluk.

Op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van het landhuis de Hoop, is de 34-jarige v.d.L. met een door hem bestuurd motorrijwiel in de langs de weg liggende greppel gereden. Hij liep hierbij eenige lichte schaafwondjes op, terwijl zijn motorrijwiel werd beschadigd. Volgens zijn verklaring zou hij door de lantaarns van een tegenliggende auto verblind zijn geraakt, en daardoor van de weg gereden. De Politie stelt een onderzoek naar de toedracht van het een en ander in.

Circulaire No. 1174.

We drukken de volgende circulaire van de C.P.I.M. af:

Aan alle arbeiders:

Ik stel er prijs op het periodiek rechtstreeksch contact met de arbeiders te herstellen in den vorm van maandelijksche samenkomsten, namens mij te leiden door den Heer Bichon.

De samenkomsten zullen gehouden worden elken derden Maandag van de maand ten 3 uur n.m. te beginnen op 15 Februari 1937.

De uren in vergadering bijeen zullen als diensttijd worden aangemerkt.

De volgende personen werden door mij aangezocht en hebben zich bereid verklaard om de vergaderingen bij te wonen en algemeene wenschen betreffende arbeidersaangelegenheden naar voren te brengen:

D. H. Baker
W. M. Braumuller
A. Gonsalves
E. C. Kibbelaar
V. Salas
I. U. Wederfoor

De vergaderingen zullen worden bijgewoond door den Chef der Afdeeling Personeel.

**R. K. PADVINDERSVERENIGING.
ST. THARCISIUSGROEP.
CURAÇAO.**

Moed.

We hebben het laatst op een Troepbijeenkomst gehad over moed en we hebben toen gezien dat het niet gemakkelijk is precies te zeggen wat we door dat woordje van vier letters willen uitdrukken.

Nog moeilijker is het moedig te zijn en overal en altijd moed te tonen.

Waar op de wereld wordt de meeste moed gezien?

Op het slagveld in de oorlog? Wij heb-

Zware Stormen op de Oceaan.

De schepen die de laatste weken hier binnen komen, klagen over de zware stormen, waarmee zij op de Oceaan te kampen hebben.

De Colombia had 10 dagen storm tot voorbij de Azoren, en kwam hier enkele dagen te laat aan.

We spraken de vorige week een Engelse kapitein die in zijn veertigjarige dienst niet zulk een storm had meegemaakt.

Een der toeristenschepen moest een gewonde passagier hier laten onderzoeken.

Ook de Cordillera die Donderdag hier binnenkwam had verschillende gewonden aan boord, waarvan een nog met Röntgenstralen belicht moest worden.

Touristenschepen.

Hedenmorgen is hier aangekomen aan de Prins Hendrikwerf het s.s. Empress of Australia met 428 passagiers.

Het schip vertrekt hedenmiddag 4 uur naar Cristobal, Kingston, Havana, Nassau en New York.

Maandag wordt hier verwacht het ss. Voltaire en Woensdag het ss. Laconia.

Filmavond van het Algemeen Nederlands Verbond.

De rolprenten welke Donderdagavond onder de auspiciën van het „Algemeen Nederlandsch Verbond" in het Theater „Roxy" zijn vertoond, hebben een enorm succes gehad.

Om 8.30 n.m. trad de waarnemend Gouverneur Mr. Jas binnen en speelt het Ido-orkest ons volkslied.

Onmiddellijk daarna heet de Voorzitter van het A.N.V., Mr. A. Desertine, allen welkom en geeft even een korte inleiding.

Het 2e gedeelte van deze avond was gewijd aan de feestelijkheden te Curaçao welke door leden van de Nederlandse Smalfilmliga waren opgenomen.

Alvorens deze rolprent wordt afgedraaid, betreedt de heer Mr. Desertine nogmaals het podium om allen te danken welke tot het tot stand komen aan deze film hebben medegewerkt, n.l. de H.H. Visser, Ir. Limborgh en de Heer Esser, maar meent een woord van biutengewone lof aan de Politie niet mogen onthouden voor hare medewerking en bereidwilligheid welke zij heeft getoond om het werk van de operateurs te vergemakkelijken.

In deze film was de ene opname wat beter als de andere; ook schijnen de technische bezwaren te groot om een smalfilm met groot succes in een theater te vertonen.

Zeker is het werk der filmliga te waarderen. Een dankbaar applaus was de beloning.

Wij hopen dat óf het A.N.V. óf de Directie van het „Roxy"-theater het publiek in de gelegenheid zal stellen, deze beide films nog enige keren te vertonen en zulks is een gang naar het Roxy theater zeker waard.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Volgens berichten zal ex-Koning Edward, indien hij zijn huwelijk na de kroning uitstelt, een jaarlijks inkomen krijgen van 15.000 pond, terwijl dan na het huwelijk Miss Simpson de titel krijgen zal van Koninklijke Hoogheid.

De bekende Amelia Earheart maakt een wereldvlucht, vergezeld door haar echtgenoot en een kapitein.

De Lindberghs landden in Bagdad. De plannen van hun reis zijn onbekend.

Van de Golden Gate-brug te San Francisco stortten 12 arbeiders in het water, 3 werden zwaar gewond, de rest verdronken.

UIT NEDERLAND.

H. M. de Koningin is voornemens om nog enkele dagen in gezelschap van het Prinselijk paar te Sell am See in Oostenrijk te door te brengen.

De Prins en Prinses verblijven in het Kasteel Mitter sill.

De commandant van het veldleger en gouverneur van de residentie, Jhr. Roell heeft tegen 1 April eervol ontslag aangevraagd.

Volgens een mededeling van de directie van de K.L.M zal zij binnenkort overgaan tot de aankoop van drie Lokhead vliegtuigen van het type „Superelectrad". Twee van deze toestellen zullen bestemd worden door de dienst in West Indië, en een toestel is bedoeld voor de binnenlandse dienst van de KNILM. Waarschijnlijk zullen de toestellen in het najaar afgeleverd worden.

De Lokhead superelectrad zijn tweemotorige toestellen, die een bemanning van drie personen en 11 passagiers kunnen vervoeren. De directeur van de KLM de heer Plesman vertrekt einde van de week voor een korte reis naar Amerika, waar hij een bezoek zal brengen aan de Douglas en de Lokheadfabrieken en waar hij tevens besprekingen zal voeren met de Amerikaanse autoriteiten betreffende de directe luchtverbinding Nederland—West Indië.

Ook de directeur van de K.N.I.L.M. is thans op bezoek aan dezelfde fabriek en voor besprekingen voor de Manillalijn.

De demping van het Rokin werd aan een aannemersmaatschappij gegund.

Naar verwacht mag worden zal het water, waar zoveel discussies over plaats gehad hebben, binnen 8 weken verdwenen zijn.

De Kamer nam zonder hoofdelijke stemming de wetsontwerpen aan om 26 millioen aan het rubberfonds bij te dragen.

In de Kamer begonnen de besprekingen betreffende de herberekeningen van de Indische pensioenen, een onderwerp dat in de algemene belangstelling van de Kamer stond.

Minister De Geer deelde mede dat verschillende bepalingen reeds 1 Januari 1937 van kracht zullen worden, instede van 1 Januari 1940.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse bank was het bedrag aan bankbiljetten in omloop 8.3 millioen lager dan in de voorafgaande week. Het saldo rekening-courant van het rijk steeg met 3.6 millioen, van anderen was het saldo 4 millioen hoger.

Uit de opbrengst van de landsmiddelen over het afgelopen jaar valt op te maken dat de economische toestand in Insulinde aanmerkelijk verbetert. In 1935 bedroeg de opbrengst 379.1 millioen gulden. Over 1936 was dit gestegen tot 400.8 millioen.

De sigarenfabriek van Hillen te Delft zette haar bedrijf 16 Februari stop. Het gehele personeel is ontslagen.

Naar de Telegraaf vernomen heeft de directie van de K.L.M. een ontwerp van Ir. Lammers goedgekeurd voor de vervaardiging van een groot driemotorig landvliegtuig, dat geschikt zal zijn voor het maken van lange afstandsvluchten en voor oceaanverbindingen. Indien het plan tot uitvoering komt en het ontworpen vliegtuig gebouwd zal worden zo zal dit waarschijnlijk bij de vliegtuigfabriek van de Schelde te Vlissingen geschieden. Nadere bijzonderheden, ook ten aanzien van de tijd van oplevering etc. werden gehouden.

GENADE VOOR DE VEROORDEELDEN. Een ongewone demonstratie had onlangs te New York plaats, waar 400 Italiaanse vrouwen geknield baden op het trottoir tegenover het huis van Gouverneur Lehman om het leven van zes jonge Italianen te sparen, die veroordeeld waren om in de electrische stoel te sterven wegens moord.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN „De Curaçaose Voetbalbond."

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJD.

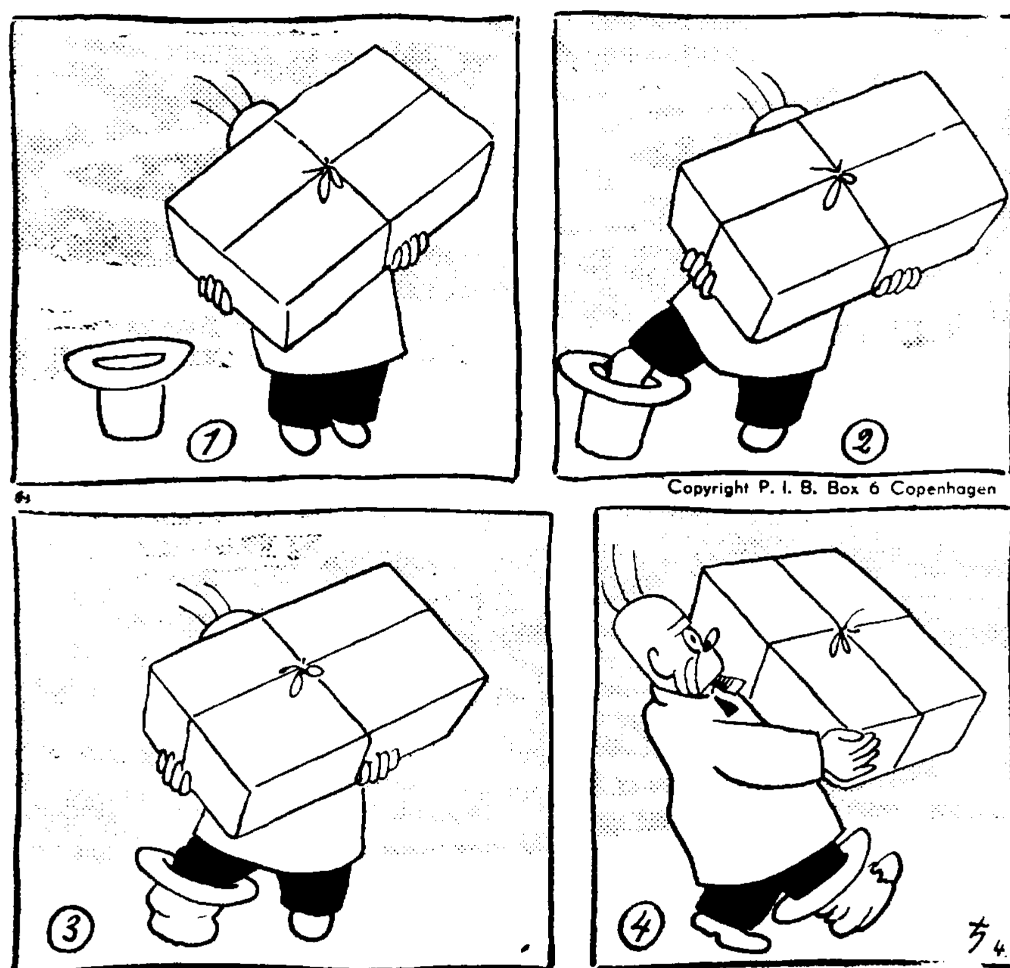
MUNDO NOBO:

R.C.C. 1 — Hollandia 1
Aanvang 4.30 n.m.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181,** telefoon 640.

Aank. en vertr. der schepen in de maand Febr. 1937.

Datum	*Vlag*	*Naam v/h. schip*	*Herkomst*	*Bestemming*
20	Duitsch	H. C. Horn	P. Colombia	P. Cabello
21	Amerik.	Caracas	Aruba	P. Cabello
21	Eng.	Auditor	P. Cabello	onbekend
22	„	Voltaire	La Guaira	Cristobal
22	Fransch	San Mateo	Le Havre	Colon
22	Ned.	El Libertador	Maracaibo	Aruba, M'bo
22	„	Cottica	La Guaira	P.au Prince
22	Amerik.	Lara	Maracaibo	Maracaibo
23	Ned.	Baralt	Bonaire	Bonaire
23	„	Baarn	Cristobal	Liverpool
24	Eng.	Laconia	Bahia	La Guaira
24	Noorsch	een schip	P. Cabello	Maracaibo
24	Ned.	Flora	P. Cabello	Aruba, M'bo
24	„	Fauna	S. Domingo	P. Barrios
24	„	Iris	Haiti	S. Domingo
24	„	Venezuela	P. Cabello	Sta. Marta
24	Duitsch	Ingrid Horn	Cartagena	Cartagena

ADAMSON WEET OVERAL RAAD OP.

Bourjade de Papoea.

Men had hem kunnen noemen „Bourjade de vliegenier-missionaris", of Bourjade de ridder van Theresia van Lisieux", maar in het verhaal van zijn leven (1) noemt men hem simpel-weg **„Bourjade de Papoea".** De Papoea... het klinkt zo banaal alsof men zeggen zou „de Irokees of de Hottentot". Pater Leo Bourjade zou nochtans met die naam wel vrede gehad hebben, want het minste was genoeg voor zijn nederigheid.

De 25 Mei 1889 werd hij te Cros-bij-Montauban geboren. In 1908 vertrok hij naar het noviciaat der missionarissen van het H. Hart en moest hiervoor naar Spanje, vermits ook deze paters uit hun land verbannen waren.

In 1910 deed hij zijn eerste religieuze beloften en studeerde te Freiburg. De mobilisatie van 1914 kwam hem voor de oorlog opeisen; en daarin werd hij de „glorierijke Bourjade", de „as" der vliegeniers.

Boven het risico van de vleugels, en boven de durf van de koninklijke weg door de lucht, bleef hij echter het hoogste belang hechten aan de inwendige overwiningen, die met eigen hart en ziel moeten uitgevochten worden.

Van uit zijn noviciaat reeds, had hij een bijzondere verering meegedragen voor zijn landgenote: Theresia van Lisieux. In de oorlog bleef zij zijn trouwe beschermster; hij had haar foto op zijn vliegtuig en zijn grote devotie voor haar in het hart. Zij waakte over zijn aëroplane en over de piloot, hij stelde haar verantwoordelijk voor alles, en nam haar voor de gids van zijn geweten. Daarom schreef hij, in zijn oorlogsdagboek, zijn **intiemste** gedachten neer over haar. Van haar had hij het grote verlangen om „klein te zijn" en de dorst naar zielen.

Bourjade was de roemrijke vliegenier: de ene victorie volgde na de andere, hij kreeg eervolle vermelding, na vermelding — en decoratie na decoratie — heel het leger proclameerde zijn naam: de ridder van het erelegioen... eenvoudig schaarde hij zich dan wat dichter bij zijn kleine beschermster, en bood haar de bloemen van zijn victorie. Na zijn dood vond men zijn eretekens in een kistje met werktuigen en oude papieren.

Na zijn schitterend soldaten leven trok hij zich terug uit de glorie, hij deed het met de simpelheid van zijn **„klein** zijn", wat hem juist zo **groot** maakte. Het moet nochtans een groot offer voor hem zijn geweest, vaarwel te zeggen aan de hemel van de aarde, die hij zo dikwijls doorkruist had, en waarin hij zijn zegetochten gemaakt had. Maar een andere hemel — zuiverder en zekerder — de hemel van de zielen, werd zijn rijk, waarin hij opstijgen zou. Zijn hart had hem daarvoor een ander aeroplane gebouwd; de motor daarvan was zijn geestelijke professie, en de sterke schroeven: zijn gehoorzaamheid, armoede en zuiverheid.

De armste missie was goed genoeg voor hem. Papoeasie, dat vergeten stukje van Australië, werd zijn missieland, daar kon hij zijn glorie begraven, daar zou men er zelfs niet meer over spreken. Och, dat onterfde land van Papoeasie, barbaars en dodend, en heidens daarbij nog. Maar pater Bourjade wist zo goed als Sint Augustinus, dat het wel waard is **alles** te verlaten om één enkele heiden te evangeliseren. Want hier in Papoeasie gold het geen Xaverius-dromen van duizenden en nog duizenden doopsels. De vliegenier wist wel, dat zijn vleugels hier verlamd zouden liggen.

Eerst werkte hij — als onderpastoor — in de streek van Waima voor een groep van 2000 zielen, daarna in de streek van Maéa'era voor 'n 1500, later in Béréina voor 'n 300, en later nog in Pinoupaka en Rapa voor de kleine schaar van 200. Dat is alles. Het is weinig, maar het is véél. Het is immers het hart, dat telt voor iedere ziel afzonderlijk.

Wat moet hij echter, in hard labeur, gewerkt hebben, alhoewel de koorts herhaaldelijk hem er bij neervelde. En hier moet Bourjade, de elegante vliegenier, gevonden hebben, wat hij immer betracht had: de weg van vernedering en die van het kruis. Wat hij de „bloemen van kleine sacrificies" noemde, was soms zo groot. Hij was verliefd op het offer en vetrouwd met de dood.

Vóór alles bleef hij de man van het gebed, en van volledige overgave aan Gods wil. Hoe roerend schoon liggen daar voor ons, die enkele bladzijden uit een dagboekje, dat hij pas vóór zijn sterven moet begonnen hebben? Het is het programma van een heilige, dat in ingetogenheid, inwendig leven en geest van gebed samengevat is, en dat getuigt van zijn getrouwheid en zijn liefde voor het offer.

Zijn **leven** had hij geofferd dag voor dag; en zijn gebed was geworden: „Mijn God, leer mij uw kruis begrijpen en het liefhebben." Wat geeft het, dat hij slechts drie jaar in de missie werken mocht?... Wat geeft het, dat een ziekte hem op 5-6 dagen, op de middag van zijn leven, toen hij pas 35 jaar was, neervellen kwam?

Voor iemand, die **„alles"** gegeven heeft — alles wat Bourjade gegeven had — is de dood de triomfante tocht naar het **Leven.**

Oosterse wijsheid.

Mollah Schampeddin ontdekte op zekere avond, toen de maan alles in een zilveren licht zette, een donkere gestalte in zijn tuin. Niet anders denkend of een dief was op zijn erf geslopen, greep hij fluks naar zijn boog, mikte een pijl op de booswicht en ging toen, zonder zich verder om iets te bekommeren, naar bed.

De volgende ochtend moest hij tot zijn verbazing ervaren, dat hij een pijl had geschoten door zijn eigen kaftan, die de vrouw des huizes in de tuin te drogen had gehangen.

Mollah Schampeddin krabde zich achter het oor, viel op de knieën, vouwde devoot de handen op de dikke buik, boog zich voorover, **kuste driemaal de aarde en riep in vervoering uit:**

Geprezen zij Allah, en zijn profeet Welk een geluk dat ik gisterenavond toen ik die pijl afschoot, deze kaftan niet heb gedragen. Ongetwijfeld zou de pijl mij het hart doorboord hebben, en ik toefde thans niet meer in het land der levenden."

De boekenverzameling van Napoleon.

die een tijdlang in Malmaison bij Parijs bewaard werd, kwam in 1814 op bevel van keizerin Marie Louise naar Wenen. Later deelde de Franse gezant in Berlijn, Mr. François Poncet, directeur van het museum in Malmaison mede, dat de boekenverzameling in de boekwinkel te Berlijn te koop was. Verkoper was de aartshertog Frans Salvator.

Aanstonds deed de directeur van het museum in Malmaison pogingen, de boeken te kopen, om ze weer naar Frankrijk te brengen.

De collectie werd toen door Jaffé in Berlijn gekocht. Zij bevat in hoofdzaak de klassieke werken, welke Napoleon bij voorkeur las en bovendien een boek van maarschalk Berthier, getiteld: „Geschiedenis van de slag van Marengo", dat hij de keizer op de vijfde verjaardag van de slag van Marengo schonk.

Een onverzadigbare.

Willy mocht met tante naar een kindervoorstelling gaan, „Sneeuwwitje en de Zeven dwergen". Ademloos volgde hij — zo vertelde men ons — alles wat op het toneel gebeurde. Dieptreurig staan de anders zo ganzende ogen, toen het arme Sneeuwwitje gestorven was — een stralende verrukking op zijn gezicht, toen zij uit de dood gewekt en de knappe prins als gemalin toevertrouwd werd. Toen het gordijn voor de laatste maal gevallen was en Willy nog met open mond verheerlijkt zat te kijken, zei tante: „Nu is het uit. Willy, kom — doe je jas aan, dan gaan we naar huis."

„Neen," zei Willy kalm, „ik ga niet naar huis".

En hij wilde zijn jas niet aantrekken.

„Maar kind, zie je dan niet, dat alle mensen weggaan", zei tante, „er wordt nu niets meer gespeeld, Sneeuwwitje is er weer levend, heeft haar prins gekregen en is nu koningin en daarmede is de geschiedenis uit."

Maar toen begon Willy te huilen, zodat men het in de hele zaal hoorde: „Hoe...oe...oe!" huilde hij „ik wil ook..."

„Wat wil je ook?"

„Ik wil ook naar de bruiloft".

Menigeen moet diep zinken om er bovenop te komen.

Uit de wijze, waarop hij zijn ontspanning zoekt, leert men iemands karakter kennen.

Praten leren wij gemakkelijker dan luisteren.

De groostte aller fouten is, dat men er zich van geen enkele bewust is.